

پیش بینی انتظار از ازدواج بر مبنای سطوح خودانتقادگری و باورهای غیر منطقی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

مریم نعمتی^۱، دکتر کریم افشاری نیا^۲

^۱ گروه مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران (عهده دار مکاتبات) maryamnematy60@gmail.com
^۲ گروه مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول) k.afsharineya@iauksh.ac.ir

چکیده:

هدف پژوهش حاضر پیش بینی انتظار از ازدواج بر مبنای سطوح خودانتقادگری و باورهای غیر منطقی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه بود. روش این تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد واحد کرمانشاه در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ بودند که تعداد آنها حدود ۱۳۰۰۰ نفر می باشد. نمونه آماری در این پژوهش نیز با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای و برحسب جدول مورگان تعداد ۳۶۰ نفر از دانشجویان به عنوان نمونه انتخاب شدند و سپس از طریق پرسشنامه های انتظار از ازدواج، سطوح خودانتقادگری و باورهای غیر منطقی مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها نشان داد بین خودانتقادی درونی شده با انتظار از ازدواج دانشجویان رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. همچنین بین خودانتقادی مقایسه ای با انتظار از ازدواج دانشجویان رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. بین باورهای غیر منطقی با انتظار از ازدواج دانشجویان رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. متغیر الگوهای ارتباطی خانواده در زمینه گفت و شنود با ضریب بتای ۰/۳۴، متغیر بلوغ عاطفی با ضریب بتای ۰/۲۸، و متغیر الگوهای ارتباطی خانواده در زمینه همنوایی با ضریب بتای ۰/۲۲ می توانند به طور مثبت و معنی داری انتظار از ازدواج دانشجویان را پیش بینی کنند.

واژه های کلیدی: انتظار از ازدواج - سطوح خودانتقادگری

- باورهای غیر منطقی

این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد می

باشد

مقدمه

مسئله ازدواج یکی از مهم ترین و اساسی ترین موضوعات مورد توجه جامعه بشری است ازدواج به عنوان یکی از مهم ترین مسائل در زندگی افراد تلقی می شود و صرفاً جنبه های فردی ندارد، در واقع می توان گفت که نهاد جامعه بشری بر پایه ازدواج قرار گرفته است (حسن شاهی، نوری و مولوی، ۱۳۹۳).

ازدواج از قدیمی ترین پیوندهای انسانی است که ارضاء کننده رشد دهنده شخصیت آدمی بوده است. ازدواج از همان اوایل مورد توجه نویسندگان، فلاسفه و به خصوص اخلاقیون و پیروان ادیان بزرگ قرار گرفته است و چون می دانستند عوامل بسیاری خانواده را تهدید می کند، توصیه های در حفظ بنیادهای آن داشته اند (فرح بخشی، ۱۳۹۲).

همچنین ازدواج یکی از مهم ترین رویدادهای زندگی انسان محسوب می شود. ازدواج تنها در سلامت جسمی و روانی فرد موثر است، بلکه نقش مهمی در ورود انسان به دوره بزرگسالی بر عهده دارد. اریکسون توانایی ایجاد روابط صمیمی را یکی از تکالیف رشدی در مرحله جوانی از ۱۸ تا ۳۵ سالگی